

Trăiască Forțele Armate ale Republicii Populare Române,
scut de nădejde al apărării patriei socialiste! Ostași și ofițeri,
îmbunătățiți necontenit pregătirea voastră politică și militară!

(Din chemările C.C. al P.M.R. cu prilejul celei de-a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist).

DECRETUL

Prezidiului Marii Adunări Naționale privind dreptul la pensie în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat

Oamenii muncii din Republica Populară Română au dreptul la asigurarea materială la bătrânețe și în cazul pierderii capacității de muncă, drept consfințit de Constituția R. P. Române.

Acest drept este garantat prin ordinul social și de stat a Republicii Populare Române.

În Republica Populară Română asigurarea cu pensii se înfăptuiește

pe seama mijloacelor statului și a celor obștești.

Succesele obținute de către oamenii muncii sub conducerea partidului și guvernului în dezvoltarea economiei naționale permit în prezent să se îmbunătățească nivelul de trai al pensionarilor.

În acest scop Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române adoptă următorul Decret:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ART. 1 — Au drept la pensie în condițiile prezentului decret:

a) angajații;
b) cei care îndeplinesc serviciul militar;

c) cei care au adus servicii excepționale țării prin activitatea lor profesională sau obștească;

d) urmașii celor prevăzuți mai sus.

ART. 2 — Categoriile de pensii sînt:

a) de bătrînețe;
b) de invaliditate;
c) pentru merite deosebite;
d) de serviciu;
e) de urmaș.

ART. 3 — Cei care nu îndeplinesc condițiile necesare pentru obținerea unei pensii, beneficiază, în condițiile prezentului decret, de ajutor social.

ART. 4 — Pensionarii și membrii

lor de familie au drept la ajutoare și la asistență socială, potrivit normelor legale în vigoare.

ART. 5 — Pensia sau ajutorul social se poate stabili oricînd, dacă sînt îndeplinite condițiile prezentului decret, chiar dacă limita de vîrstă pentru acordarea acestor drepturi se împlinește după încetarea activității în muncă.

ART. 6 — Fondurile necesare plății pensiilor, a ajutorului social și a celorlalte drepturi cuvenite pensionarilor și membrilor lor de familie se realizează din contribuțiile întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor și ale persoanelor fizice, precum și din sumele alocate în acest scop din bugetul de stat, fără nici o rețineră din salariu.

ART. 7 — Pensia și ajutorul social nu sînt impozabile.

CAPITOLUL II

Pensia de bătrînețe

ART. 8 — Angajații au drept la pensie de bătrînețe pe tot timpul vieții, după cum urmează:

a) bărbații care au împlinit vîrsta de 60 ani și au cel puțin 25 ani vechime în muncă;

b) femeile care au împlinit vîrsta de 55 ani și au cel puțin 20 ani vechime în muncă.

ART. 9 — Au drept la pensie de bătrînețe cu reducerea limitelor de vîrstă și vechime în muncă:

a) cei care lucrează în muncile foarte grele sau foarte vătămătoare, la împlinirea vîrstei de 50 ani, cu vechime în muncă de 20 ani, din care cel puțin 10 ani în aceste muncă;

b) cei care lucrează în muncile grele sau vătămătoare:

— bărbații, la împlinirea vîrstei de 55 ani, cu vechime în muncă de 25 ani, din care cel puțin 12 ani și 6 luni în aceste muncă;

— femeile, la împlinirea vîrstei de 50 ani, cu vechime în muncă de 20 ani, din care cel puțin 10 ani în aceste muncă;

c) angajații orbi care au obținut pensia de invaliditate, au dreptul să primească în locul acesteia pensia de bătrînețe integrală la împlinirea vîrstei de 50 ani bărbații și 45 ani femeile, dacă au cel puțin 15 ani, respectiv 10 ani vechime în muncă. La împlinirea acestor vîrste și vechime în muncă, au drept la pensia de bătrînețe integrală și angajații orbi calificați sau recalificați în școli speciale.

Pensia de bătrînețe se cuvine celor prevăzuți în alin. 1 lit. a și b, chiar dacă la data cererii de înscriere, ei nu mai lucrează în muncile care le dau dreptul la pensie cu reducerea limitelor de vîrstă și vechime în muncă.

ART. 10 — Pensia integrală de bătrînețe se stabilește în raport cu vechimea în muncă, salariul mediu tarifar și grupa de muncă; cuantumul pensiei nu poate fi mai mic de 350 lei și mai mare de 1200 lei lunar.

Pensiile se stabilesc după cum urmează:

SALARIU MEDIU TARIFAR	Grupa I		Grupa II		Grupa III		Grupa IV	
	muncile foarte grele sau foarte vătămătoare		muncile grele sau vătămătoare		muncile obișnuite		funcționarii și restul personalului	
	mediu	minim	mediu	minim	mediu	minim	mediu	minim
1	2	3	4	5	6	7	8	9
pină la 500 lei	100	425	95	400	90	375	85	350
de la 501—600 lei	95	500	90	475	85	450	80	425
601—700 "	90	575	85	550	80	525	75	500
701—800 "	85	650	80	625	75	600	70	575
801—900 "	80	725	75	700	70	675	65	650
901—1200 "	75	800	70	775	65	750	60	725
peste 1200 "	70	875	65	850	60	825	55	800

Încadrarea în grupele I, II și III de muncă se face numai dacă munca din categoria respectivă a fost prestată cel puțin jumătate din perioada minimă de vechime cerută pentru pensionare.

Pentru fiecare an de muncă prestat în plus în muncă respectivă, peste perioada minimă de vechime cerută pentru pensionare, se acordă următoarele sporuri calculate la salariul mediu tarifar:

— pentru timpul lucrat în muncile foarte grele sau foarte vătămătoare 2,5%;

— pentru timpul lucrat în muncile grele sau vătămătoare 2%;

— pentru timpul lucrat în muncile obișnuite în calitate de muncitor 1,5%;

— pentru timpul lucrat în muncile obișnuite în toate celelalte cazuri, 1%.

Muncile care se încadrează în

cele 4 grupe se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentului decret.

Maistrii, inginerii și tehnicienii care lucrează în mod obișnuit în aceste condiții ca și muncitorii, beneficiază de aceeași drepturi la pensie ca și aceștia.

Procentul total, care se aplică asupra salariului mediu tarifar, în vederea calculării pensiei, nu poate depăși 100%.

ART. 11 — Au drept la pensie de bătrînețe și cei care, la împlinirea vîrstei de 60 ani bărbații și 55 ani femeile, nu îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute mai sus, dar au o vechime în muncă de minimum 10 ani.

În acest caz, pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă, fără a putea fi mai mică de 250 lei lunar.

Invaliditatea care dau drept la pensie sînt de trei grade, în raport cu incapacitatea de muncă și anume:

a) invaliditatea de gradul I, care

provoacă pierderea totală a capacității de muncă și nevoia de îngrijire și supraveghere a invalidului de către altă persoană;

b) invaliditatea de gradul II, care provoacă pierderea totală a capacității de muncă cu posibilitatea invalidului de a se servi fără ajutorul altei persoane;

c) invaliditatea de gradul III, care provoacă pierderea parțială a capacității de muncă, invalidul avînd posibilitatea să presteze în profesia sa un program redus de muncă sau o muncă permanentă în altă profesie cu condiții de muncă mai ușoare.

ART. 13 — După cauzele care le provoacă, invaliditatea care dau drept la pensie sînt datorate:

a) accidentelor de muncă sau bolilor profesionale;

b) accidentelor în afara de muncă sau bolilor obișnuite.

ART. 14 — În cazul cînd invaliditatea a fost cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, angajații au drept la pensie, indiferent de vechimea în muncă, după cum urmează:

a) pentru cei care au lucrat în muncile foarte grele sau foarte vătămătoare ori muncile grele sau vătămătoare (grupele I și II de muncă), pină la un nivel de 900 lei al salariului mediu tarifar:

— gradul I de invaliditate 100%;

— gradul II de invaliditate 85%;

— gradul III de invaliditate 55%.

Pentru diferența în plus de la 900 lei pină la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează:

— 15% pentru o vechime în muncă pină la 5 ani;

— 20% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani;

— 25% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

b) pentru cei care au lucrat în muncile obișnuite (grupele III și IV de muncă), pină la un nivel de 700 lei al salariului mediu tarifar:

— gradul I de invaliditate 100%;

— gradul II de invaliditate 85%;

— gradul III de invaliditate 50%.

Pentru diferența în plus de la 700 lei pină la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează:

— 10% pentru o vechime în muncă pină la 5 ani;

— 15% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani;

— 20% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

Bolile profesionale se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentului decret.

ART. 15 — În cazul cînd invaliditatea a fost cauzată de un accident în afara de muncă sau de o boală obișnuită, pensia se acordă numai dacă angajatul are, la data cererii de pensionare, vechimea în muncă arătată în tabelul de mai jos:

Vîrsta invalidului la data cererii de pensionare	VECHIMEA MINIMĂ ÎN MUNCA (ANI)			
	în muncile obișnuite		în muncile foarte grele sau vătămătoare și muncile grele sau vătămătoare	
	bărbați	femei	bărbați	femei
Pină la 22 ani	1	1	1	1
de la 22—25 "	2	2	2	2
25—30 "	3	3	3	3
30—35 "	4	4	4	4
35—40 "	5	5	5	5
40—45 "	6	6	6	6
45—50 "	7	7	7	7
50—55 "	8	8	8	8
55—60 "	9	9	9	9
60—65 "	10	10	10	10
65—70 "	11	11	11	11
peste 70 "	12	12	12	12

Pensia se acordă numai dacă invaliditatea a survenit în timpul activității salariale sau în interval de cel mult un an după încetarea acestei activități.

ART. 16 — Cuantumul pensiei de invaliditate cauzată de un accident în afara de muncă sau de o boală obișnuită, pentru angajații care au vechimea minimă prevăzută în articolul precedent, se stabilește după cum urmează:

a) pentru cei care au lucrat în muncile foarte grele sau foarte vătămătoare și în muncile grele sau vătămătoare (grupele I și II de muncă), pină la un nivel de 900 lei al salariului mediu tarifar:

— gradul I de invaliditate 85%;

— gradul II de invaliditate 70%;

— gradul III de invaliditate 40%.

Pentru diferența în plus de la 900 lei pină la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează:

— 15% pentru o vechime în muncă pină la 5 ani;

— 20% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani;

— 25% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

b) pentru cei care au lucrat în muncile obișnuite (grupele III și IV de muncă), pină la un nivel de 700 lei al salariului mediu tarifar:

— gradul I de invaliditate 80%;

— gradul II de invaliditate 65%;

— gradul III de invaliditate 35%.

Pentru diferența în plus de la 700 lei pină la salariul mediu tarifar integral, se va acorda un spor calculat la această diferență, după cum urmează:

— 10% pentru o vechime în muncă pină la 5 ani;

— 15% pentru o vechime în muncă între 5—10 ani;

— 20% pentru o vechime în muncă de peste 10 ani.

ART. 17 — Cuantumul minim integral lunar al pensiei de invaliditate se stabilește astfel:

a) în caz de accident de muncă sau boală profesională:

— 400 lei pentru gradul I de invaliditate;

— 350 lei pentru gradul II de invaliditate;

— 250 lei pentru gradul III de invaliditate.

De vechimea minimă pe care o prevede tabelul din acel articol.

În acest caz, pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă, fără a putea fi mai mică decît:

— 250 lei pentru gradul I de invaliditate;

— 200 lei pentru gradul II de invaliditate;

— 150 lei pentru gradul III de invaliditate.

ART. 19 — Pensia de invaliditate se acordă, indiferent de vechimea în muncă, și celor care au devenit invalizi în perioada cî:

a) au îndeplinit serviciul militar, cu excepția cadrelor militare permanente;

b) au făcut practică în producție ca studenți, elevi sau ucenici;

c) au îndeplinit sarcini de stat sau obștești.

Cei prevăzuți în alin. 1 lit. a au drept la pensie de invaliditate cauzată de un accident de muncă, de o boală profesională sau de o boală obișnuită.

Cei prevăzuți în alin. 1 lit. b și c au drept la pensie de invaliditate cauzată numai de un accident de muncă sau de o boală profesională.

Dacă invaliditatea a fost cauzată de un accident de muncă sau de o boală profesională, cuantumul lunar al pensiei se stabilește, după cum urmează:

a) pentru cei care au avut anterior sau concomitent situații arătate în alin. 1 calitatea de angajat, în cuantumul prevăzut pentru angajați;

b) pentru cei care nu au avut calitatea de angajat, în următoarele cuantumi:

— 350 lei pentru invalizii de gradul I;

— 300 lei pentru invalizii de gradul II;

— 200 lei pentru invalizii de gradul III.

Dacă invaliditatea a fost cauzată de o boală obișnuită, cuantumul lunar al pensiei se stabilește, după cum urmează:

a) pentru cei care au avut anterior sau concomitent situații arătate în alin. 1 calitatea de angajat, dacă îndeplinesc condițiile de vechime cerute pentru acordarea unei pensii de invaliditate, în cuantumul prevăzut pentru angajați;

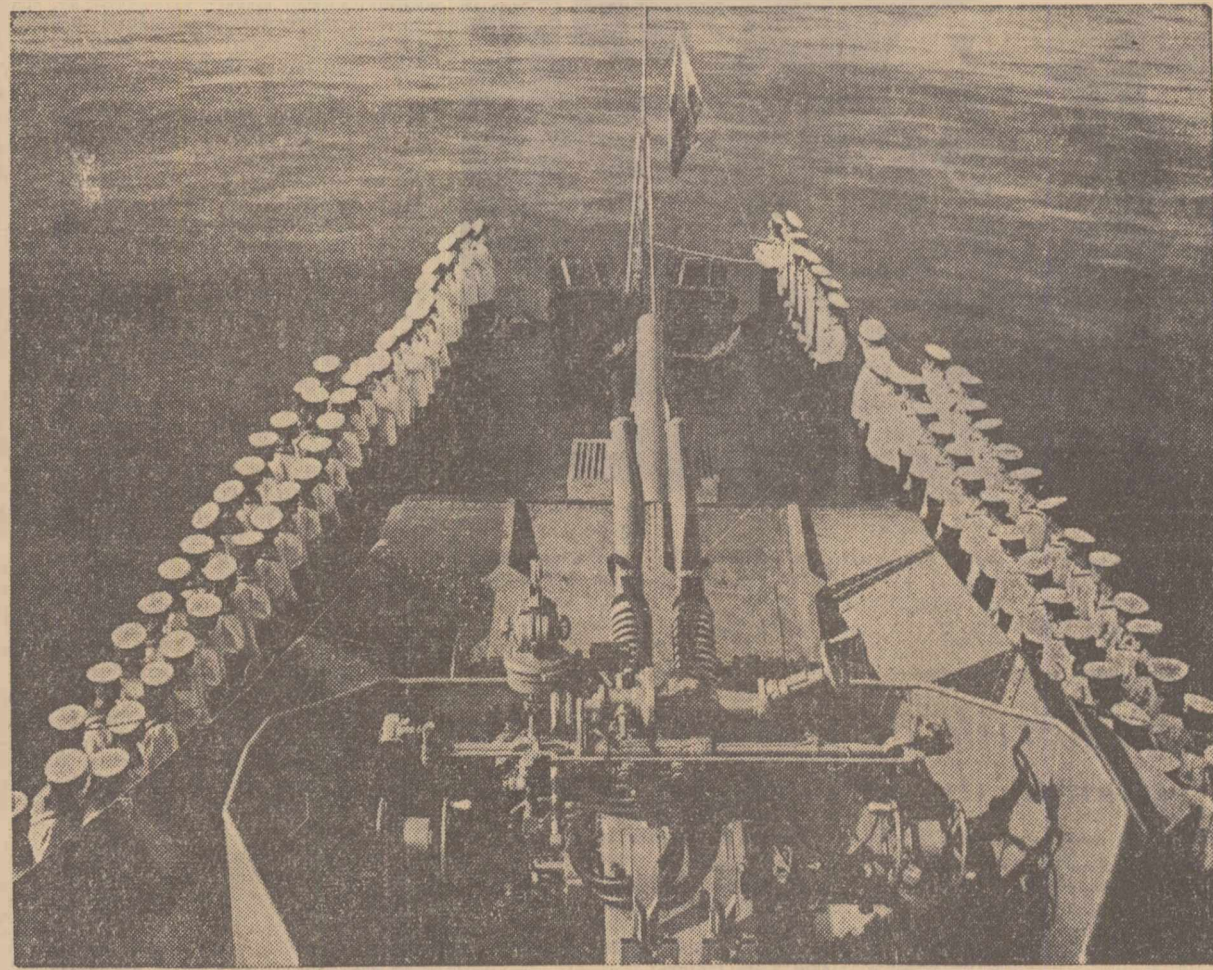
b) pentru cei care nu îndeplinesc condițiile de vechime la care se referă lit. a sau nu au avut calitatea de angajat, în următoarele cuantumi:

— 250 lei pentru invalizii de gradul I;

— 200 lei pentru invalizii de gradul II;

— 150 lei pentru invalizii de gradul III.

(Continuare în pag. 3-a)

Moment solemn la bord: Se ridică pavilionul navei

ORDINUL

Ministrului Forțelor Armate ale R. P. R.

2 august 1959

Nr. 9

București

Tovarăși soldați și sergenți, subofițeri și ofițeri, amirali și generali!

Poporul nostru muncitor și Forțele sale Armate așază-torească astăzi „Ziua Marinei Republicii Populare Române” în condițiile puternicului avînt în luptă al întregului popor, pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului.

An de an, pe baza întăririi continue a economiei naționale, oamenii muncii din porturile și șantierele navale au obținut realizări de seamă în dezvoltarea marinei comerciale și de transport, aducîndu-și aportul la construirea socialismului; alături de ei, personalul Forțelor maritime militare își perfecționează continuu pregătirea de luptă și politică, fiind gata oricînd să apere cuceririle revoluționare ale poporului muncitor, independența și interesele de stat ale Republicii Populare Române.

Cu prilejul Zilei Marinei Republicii Populare Române felicit întregul personal al Forțelor maritime militare și-l urez noi succese în ridicarea măiestriei militare și în însușirea tehnicii de luptă moderne, în întărirea ordinii

și disciplinei militare, în ridicarea capacității de luptă a navelor.

Urez muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din porturi și șantierele navale noi realizări în muncă, în îndeplinirea planului de construcții navale și transporturi maritime și fluviale, în creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

În cinstea Zilei Marinei Republicii Populare Române,

Ordin:

Astăzi, 2 august 1959, în orașul Constanța se vor trage în semn de salut 21 salve de artilerie.

Trăiască Marina Republicii Populare Române!

Trăiască scumpa noastră patrie — Republica Populară Română!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român — conducătorul încercat al poporului, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!

Ministrul Forțelor Armate ale R.P.R.
General-colonel
LEONTIN SALAJAN

Sărbătoarea marinarilor

Astăzi e ziua Marinei Republicii Populare Române.

De pretutindeni, oamenii muncii din țara noastră își îndreaptă gândurile spre soldații, subofițerii și ofițerii de marină care apără cu vigilență grănițele noastre, spre marinarii flotei comerciale și de transport care străbat neaprinsele întinderi ale apelor, spre muncitorii, tehnicienii și inginerii șantierei navale; îi felicită pe cei care raportează cu mîndrie despre strălucite succese obținute în pregătirea de luptă și politică, în îndeplinirea planurilor de transport și schimburi comerciale, de construcții navale.

Marinarii din Forțele Maritime Militare și din flota comercială, sărbătoresc Ziua Marinei în condițiile entuziasmului și satisfacției cu care oamenii muncii din patria noastră au primit complexul de măsuri prevăzute în Hotărîrea Plenei C.C. al P.M.R.

din 13-14 iulie și în raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, privind ridicarea continuă a nivelului de trai al celor de muncesc. Soldații, subofițerii și ofițerii din Forțele Maritime Militare, au primit cu neîntîmîrită bucurie aceste documente, vînd în ele o nouă dovadă a grijii partidului nostru pentru îmbunătățirea continuă a traiului oamenilor muncii și a militarilor și și-au exprimat hotărîrea de a răspunde acestei griji prin sporirea eforturilor lor în muncă, pentru a înălța și mai mult capacitatea de apărare a patriei noastre socialiste.

Forțele Maritime Militare — parte integrantă a armatei noastre populare — crează de partid pentru a apăra cuceririle revoluționare și realizările oamenilor muncii pe drumul socialismului, au glorioase tradiții de luptă. Aceste tradiții se împletesc cu tradițiile luptei poporului român pentru libertate și independență națională. Încă

în timpul bătăliilor duse de poporul român sub conducerea glorioșilor comandanți militari Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, împotriva asupritorilor otomani, marina noastră s-a afirmat cu o puternică forță de luptă.

În timpul războaielor pentru independență din 1877, marinarii din flota de Dunăre, alături de marinarii ruși, au adus, prin acțiunile lor eroice, o contribuție importantă la înfrîngerea flotei turcești care stîngerea transportul trupelor ruso-române peșle fluviu.

Sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie care a găsit un puternic ecou în rîndurile poporului român, sîtul de război imperialist care acutuesc și mai mult mizeria maseilor, marinarii romîni din flota militară și comercială, precum și muncitorii din porturi și șantiere s-au ridicat hotărîți alături de masele populare la luptă pentru sprijinirea clasei muncitoare și victorie, pentru cauza revoluției.

Sub îndrumarea grupurilor comuniste, pe navele romînești s-au format comitetele revoluționare care au îndrumat pe marinari să urmeze pîda popoarelor Rusiei, Astel, Comitetul revoluționar al marinarii din Chilia în Irutete cu Gheorghe Stroici, Constantin Popovici, Ion Grecea și alții au organizat la 4 ianuarie 1918 o mare întrunire publică la atelierul șantierului naval unde s-a hotărît „Înfrîngerea Republicii romînești, dețronarea regelui și desființarea clasei boierilor”. Acțiuni asemănătoare au avut loc pe crucătorul „Elisabeta”, torpilorul „Zborul” și alte nave militare și comerciale. Acțiunile revoluționare din rîndurile marinarii romîne au continuat pină în 1919 cînd au fost înăbușite sălbatec de regimul burghez-moșieresc; ele se înscriu ca o pagină glorioasă în istoria luptelor clasei muncitoare și a maseilor ostășești pentru libertate socială.

Tradițiile de luptă ale marinarilor romîni s-au îmbogățit după 23 August 1944. La chemarea Partidului Comunist Român, alături de forțele patriotice și de Armata Romînă, marinarii au participat cu entuziasm chiar

Pe ogoarele patriei

La arie

Colectivisti din comuna Gostavău, raionul Caracul, au început primul sezon de treierare și tot primii au pornit să ducă la bazele de recepție produsele contractate cu statul. În chiseu: La arie nr. 3 din comuna Gostavău colectiviștii treieră ultimele hectare cu tivate cu griu

Foto: I. BECHERU

Gospodăriile de stat au îndeplinit planul de livrare la grâne

Până la 30 iulie, gospodăriile agricole de stat au realizat planul de livrare la grâu și secară. De menționat faptul că din cantitățile treierate, gospodăriile de stat au operat necesar însmînărilor de toamnă.

Planul de livrare la grâu și secară va fi depășit în următoarele zile prin predarea a 20.000 tone de grâu și secară din cantitățile treierate și a grânelor ce vor rezulta de pe cele aproape 20.000 hectare ce au mai rămas de treierat.

Izvor de venituri pentru colectivă

Și anul acesta, în gospodăria noastră s-au vădit pe deplin avantajele muncii în colectiv, pe suprafețe întinse, cu ajutorul mașinilor S.M.T., fața de munca în gospodăria individuală.

Recoltele la cereale pătore au fost superioare. La grâu, am strins de pe unele tarlate întinse 2.300 kg. la ha. La acest succes și-au dat din plin contribuția brigăzile S.M.T. Sînnicolaul Mare și în special brigada condusă de Vasile Voichita, Erou al Muncii Socialiste, brigadă care ne-a ajutat să aplicăm întregul complex de măsuri agrotehnice.

Se înțelege că la arie, în timpul treierării, primul nostru gând a fost să ne îndeplinim obligațiile contractuale către stat, lucru pe care l-am și făcut, predând la baza de recepție întreaga cantitate contractată. În schimb, cerealelor predate, gospodăria a primit peste 1.087.000 lei, creându-se astfel posibilitatea împărțirii colectivelor la unii avans bănești ce s-a ridicat la 6 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată.

În pragul acestui secol cînd peste baragan se întinse pojarul răscoalilor țărănești, copiii de la Comda, deschizînd ochi mirați împreună, prindea să simtă înțiași dată taradetele lumii aceleia. Ca niște stoliuri de pasări hrăpărețe pogorau peste copilarie, peste visările și dorințele ei lipsurile, apăsarea, spaima. În seri urzii mama istorisea despre singura rălăuă a ciocilor cu cei care culeau sărăcie pe ogoare și o viață mîntă.

— Să înțînă mine, copii, să nu uitați, să spuneți mai tîrziu copilor voștri...

— N-o să uitați mama...

— Să nu uitați Darie, nimic să nu uitați...

Indemnul de altădată al mamei pentru Darie, pentru că ce a scris „Des-cult” și această carte care îi urmează „Rădăcinile sint amare”, devine datorie de cînte și de conștiință.

Este un legămint, alături de țară, acela de a înfrinșă pentru generațiile de astăzi și pentru cele viitoare tabloul unor realități despre care, în anii ce vor veni se va putea afla doar din paginile scrisă din mărturiile celor care, înfrunzindu-se silin, din rădăcinile amare ale trecutului au prețuit roadele roșii, dulci, mîsoase ale „pomului roșu” al timpului nostru. Reînnoim, în demnitate de odinioară al mamei revine în „Rădăcinile sint amare” prin gura Filimoniei, bubea din tînetele a lui Darie: „Trebuie să scrii toată povestea... S-o tipărești. Să aile oame-ni. Să nu se mai îndeplinească s-a în-timplat...”

Desfășurate de-a lungul celor peste două mii de pagini, capitolele tipărite pînă acum din „Rădăcinile sint amare” înfrunzesc doar un cîrpeț dintr-o narațiune amplă, protejată de o înfrînă de gîse sau șapte volume. Urmind îndemnul Zaharia Stancu rîvnesc să se istorisească „toată povestea” și pentru aceasta lasă liberă desfășurarea propriilor aduceri aminte caînd în a-căz timp și alte izvoare menite să reconstituie cu ochi contemporani tabloul acelor vremi. Materialul este vast și indoielile scriitorului cu privire la epuizarea sa în atîtea volume cîte au fost proiectate nu sînt fără temei. Dar deși economia întregului ciclu nu ni se anunță încă definitiv schițată, autorul are în față conștiința întregului. Imensul bagaj de viață și experiență nu se pulverizează în fragmente eterogene, fără obiective precise, fără contur vizibil și o linie directoare astfel încît să lase impresia că poate fi multiplicat la infinit, printr-o acumulare mereu repetată de episoade; așa cum ni se descoperă, cu paranteze, digresiuni și reveniri, narațiunea se organizează în

Buletinul muncilor agricole

Treierul — o lucrare care trebuie grăbită

Secerul grînelor, o primă etapă în lupta pentru stringerea timp și fără pierderi a recoltei, s-a terminat în șapte regiuni. În restul regiunilor din țară, au mai rămas de secerat suprafețe destul de mici.

Există deci suficiente posibilități ca treierul grînelor să se desfășoare din plin. Colectiviștii din principalele regiuni cerealiere ale țării, ajutați de mecanizația dela S.M.T., au reușit să treiere cea mai mare parte din recolta de grâu și secară. În regiunile Craiova, Ploesti, Galați, Constanța și București de pildă, această lucrare s-a efectuat în sectorul gospodăriilor colective în proporție de 91-98 la sută. De menționat faptul că gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective au reușit să treiere pînă în prezent 96 și respectiv 71 la sută din recolta de grîne. În regiunea Craiova, gospodăriile agricole de stat au terminat treierul cerealelor. Ele au obținut o producție medie de grâu de 2.020 kg la hectar, cea mai mare producție realizată în ultimul deceniu de gospodăriile de stat din regiune.

Totuși, treierul se desfășoară nesatisfăcător în regiunile Suceava, Iași, Pitești și Timișoara. Potrivit statisticilor întocmite, în aceste regiuni a mai rămas de treierat recolta de grâu de pe mari suprafețe (percentual de realizare este de 23-48 la sută). Această rămînere în urmă se datorează faptului că capacitatea de lucru a garniturilor de treier nu este folosită nici pe jumătate.

Lipsurile existente în această privință sînt de natură organizatorică. Se constată că nici în prezent nu s-a reușit să se pună la punct problema organizării cetelor de treier. Vina este a comitetelor executive ale statelor populare comunale care nu acordă importanță corespunzătoare acestei probleme.

Căratul recoltei la arie de treier se desfășoară cu înecetă în deosebi în regiunile Suceava, Bacău, Sălaj, Bistrița, Cluj și Oradea. Așa se explică faptul că la multe arie de treier din cuprinsul acestor regiuni, activitatea bazelor începe dimineața tîrziu și se termină odată cu apusul soarelui. Foarte puține baze lucrează în timpul nopții. Treierul cu combinele (pe arie și la clăi) se desfășoară nesatisfăcător, din lipsa sacilor și a mijloacelor de transport necesare deservirii combinelelor.

Ritmul treierului poate fi grăbit. Pentru a realiza acest lucru este nevoie să se generalizeze inițiativele oamenilor muncii de pe ogoare îndreptate în direcția realizării vitezei zilnice de treier și să se lichideze lipsurile în organizarea acestei lucrări.

Colectiviștii obțin recolte mari

T.G. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Gospodăriile colective din Regiunea Autonomă Maghiară obțin și în acest an recolte bogate. Gospodăria colectivă din Curtieni a obținut de pe cele 19 ha. cultivate

cu orz de toamnă cîte 3.300 kg. boabe la ha. De pe 5 ha. colectiviștii din Nazna au obținut 3.692 kg. de orz în medie la ha. O recoltă de 3.500 kg. orz au obținut și membrii gospodăriei colective din Chendul

Mare. Colectiviștii din Curtieni au obținut în medie 3.080 kg. grâu la hectar, iar gospodăria colectivă din Sîntana de Mureș a cules în medie la ha. 3.052 kg. grâu cu o greutate hectolitică de 78,80.

Cronica literară

Zaharia Stancu: „RĂDĂCINILE SÎNT AMARE”

Editura de Stat pentru literatură și artă

ciune, aceea de a fi acordat încredere unei asemenea om.

Aceste trăsături nu sînt „pete” în fizionomia spirituală a eroului. Dimpotrivă, alături de calitățile sale curaj, cinstea, țara și probitatea de caracter ele îi creează un postament de adevărată umilitate, spre deosebire de unele episoade (convorbirea cu păianjenul, de pildă), unde, așa cum s-a mai observat, predispozițiile bizare, deconcertante, sînt trecute ca manifestări prin excelență umane. Eroul muncitorului, trăsăturile lui spirituale specifice apar din plin în momentele înfruntării cu dușmanii. Nici un fel de supliciul nu sînt în stare să-i împingă pe comunisti la compromisuri față de propria lor conștiință. Nici Oroș, nici Toduța, nici unul dintre luptătorii comunisti nu aleg calea răsnoasă a trădării, nu dau înapoi înaintea călăilor. Față în față cu comunistii liola inspectorilor de poliție, a trepădușilor și agenților în căutare a igră nămurărită, o tulburare ascunsă îi cuprinde ca înaintea pieririi iminente.

Pasajele care înfrunzesc rezistența comunistilor în fața siguranței și a întregii nașini opresoare burghezo-mosierescă constituie unul din principalii piloni ai marelui edificiu care este cronica, fresca, romanul. „Rădăcinile sint amare” (Zaharia Stancu) marturie cîndva într-un interviu, nu fără uoară mîlăie, că cercetătorii literari se vor afla în dilemă atunci cînd vor fi tentați să determine cu exactitate genul epic în care se încadrează „Rădăcinile”.

În aceste capitole comunistii opun o rezistență tenace, înfruntînd călăii prin întreaga lor comportare. Scriitorul, își exercită însă investigația pe o arie relativ limitată. Acțiunile comunistilor pentru trezirea la luptă a maselor largi populare sînt oglindite mai puțin în aceste fragmente ale cărții. Paginile în care acțiunea se apropie de zilele noastre, scrise de altfel înaintea celor de care am vorbit pînă acum, dau luptei comunistilor perspectiva victoriei apropiate și semnificația majoră a legăturii nedespărțite cu masele.

Povestitorul își urmărește eroul, pe

Adunări festive consacrate Zilei Marinei R.P.R.

Simbătă seara în sala de festivități a Cazinoului din Constanța a avut loc adunarea festivă consacrată Zilei Marinei Republicii Populare Romine.

Au participat ostași, sergenți, ofițeri ai Forțelor Maritime Militare, marinari ai flotei comerciale, constructori navali și muncitori portuari și alți oameni ai muncii din Constanța.

La sărbătoarea marinarilor au luat parte tovarășii general-colonel Leon- tin Sălajan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate ale R. P. Romine, Dumitru Simulescu, ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Vasile Vilcu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Constanța al P.M.R., general locotenent Ion Tutoveanu, adjunct al ministrului Forțelor Armate ale R. P. Romine, contraamiralul Florea Diaconu, comandantul Forțelor Maritime Militare, Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., general locotenent Alexandru Paraschiv, președintele A.V.S.A.P., general maior Gh. Zaharia, reprezentanți ai organelor locale de partid, de stat și U.T.M.

A fost intonat Imnul de Stat al R. P. Romine. Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Vasile Vilcu după care contraamiralul Florea Diaconu a vorbit

despre Ziua Marinei Republicii Populare Romine.

A luat apoi cuvîntul Augustin Stuparu, inginer șef al Direcției regionale a navigației maritime Constanța. Participanții la adunare au adresat o telegramă de salut Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Adunarea festivă s-a încheiat printr-un program interpretat de echipa artistică a Forțelor Maritime Militare și echipa artistică oștească „Albatrosul”.

La Casa Ofițerilor din Giurgiu a avut loc simbătă după-amiază adunarea festivă închinată sărbătorii Zilei Marinei R. P. Romine. Despre Ziua Marinei R. P. Romine au vorbit contraamiralul Simion Tudor și Iulian Petrescu din partea Navrom. A urmat un program artistic prezentat de ansamblul Casei Ofițerilor din Giurgiu.

Cu prilejul sărbătorii Zilei Marinei la Giurgiu s-a deschis o expoziție care cuprinde machete de nave, motoare, diferite tipuri de ancore și elice, aparate de bord, de radiotelegrafie și de semnalizare, costume de scufundări și altele. Totodată sînt expuse fotografii care înfrunzesc diferite aspecte din viața marinarilor. Expoziția este vizitată cu mult interes de numeroși oameni ai muncii din oraș.

Sărbătoarea marinarilor

(Urmare din pag. 1-a)

rate trupele hilleriste din Dobrogea, iar instalațiile portuare de la Constanța au fost salvate de la distrugere. Pentru zdrobirea grupărilor hilleriste, o contribuție însemnată au adus-o unitățile fluviale romine de pe Dunăre. Unitățile flotei noastre, într-o înfrățită colaborare cu flota sovietică, participă la capturarea și dezarmarea unităților germane de pe Dunăre. Prin barajul instalat în dreptul Ostrovului Corbu de către marinarii din detașamentul „Dunărea de Sus” este imobilizată în aval de Turnu Severin întreaga flotă germană de pe Dunăre. Ca urmare a acestor acțiuni, flotei au fost nevoiți să scufunde 60 de nave, iar alte 430 de nave hilleriste au fost capturate de trupele romine.

Trebuie să menționăm de asemenea că la luptele purtate în părțile unde se află cele mai importante poruri au participat deseori salupe și personal aparținînd marinei de transport, iar la acțiunile terestre — nenumărați muncitori din poruri și de pe șantiere.

Participarea la războiul antihillerist a marinei militare, alături de marina militară sovietică, a contribuit la punerea cimentare a frăției de arme romino-sovietice.

În auli puterii populare, pe baza succeselor economice ale țării noastre, a dezvoltării industriei noastre socialiste, a industriei constructoare de mașini și a șantierelor navale precum și a colaborării frățești cu țările socialiste, în special a ajutorului sovietic, s-a dezvoltat marina comercială, iar marina militară a fost dotată cu tehnica modernă.

De ziua Marinei R.P.R. cînd pe navele militare și comerciale de la Dunăre și Marea Neagră se înalță spre vîrfurile catargelor marelui pavoz, marinarii Forțelor Maritime Militare trec în revistă succesele dobîndite în pregătirea de luptă și politică.

Înstruindu-se în condiții cît mai apropiate de realitatea luptei navale, pe vizibilitate redusă, pe mare agitată, ziua și noaptea, folosind cu pri-

cepe în desfășurarea activității lor fiecare milă parcursă, echipajele naveelor obțin în misiunile din larg la tragerile navale și dragaj real, indici superiori.

Din rândurile soldaților, sergenților, subofițerilor și ofițerilor de marină s-au ridicat numeroși militari de frunte. Printre fruntași în pregătirea de luptă și politică se numără ofițerii Ștefan Fima, Ion Popovici, Andrei Roșca, sergentul Jan Gheorghe, caporalul Traian Necșoiu, Ilie Bucurică și mulți alții care, printr-o bună organizare a muncii pe nave, au reușit să pregătească unități și posturi de luptă fruntase.

În această zi de sărbătoare și marinarii flotei comerciale, muncitori, tehnicieni și ingineri din șantierelor navale raportează despre realizările de seamă obținute în muncă. Recent, la șantierul naval din Galați a fost lansat la apă primul cargou de 4500 tone. La șantierul naval Oltenița a fost livrată de curînd cea de-a treia motonavă de 2000 tone și au fost date spre exploatare 6 nave maritime și fluviale care deservesc transporturile de pasageri între stațiunile de pe litoralul Mării Negre și Delta Dunării. Marinarii Direcției regionale navale Constanța, au depășit planul global de producție pe primele cinci luni ale anului cu 13,12 la sută și au reușit să reducă timpul mediu de încărcare și descărcare a vaselor cu 16,86 la sută. De ziua Marinei R.P.R. soldații, subofițerii și ofițerii Forțelor Maritime Militare, muncitori, ingineri și tehnicieni din șantierelor navale și din poruri, marinarii din Flota comercială se angajează în fața poporului muncitor, în fața partidului și guvernului să depună eforturi însușite în muncă pentru a obține noi succese în vederea continuării înfrînării a Marinei R.P.R. pentru întărirea capacității de apărare a scumpei noastre patrii.

Capitan de rang I VICTOR BOGDAN

Cronica literară

Zaharia Stancu: „RĂDĂCINILE SÎNT AMARE”

Editura de Stat pentru literatură și artă

ciune, aceea de a fi acordat încredere unei asemenea om.

Aceste trăsături nu sînt „pete” în fizionomia spirituală a eroului. Dimpotrivă, alături de calitățile sale curaj, cinstea, țara și probitatea de caracter ele îi creează un postament de adevărată umilitate, spre deosebire de unele episoade (convorbirea cu păianjenul, de pildă), unde, așa cum s-a mai observat, predispozițiile bizare, deconcertante, sînt trecute ca manifestări prin excelență umane. Eroul muncitorului, trăsăturile lui spirituale specifice apar din plin în momentele înfruntării cu dușmanii. Nici un fel de supliciul nu sînt în stare să-i împingă pe comunisti la compromisuri față de propria lor conștiință. Nici Oroș, nici Toduța, nici unul dintre luptătorii comunisti nu aleg calea răsnoasă a trădării, nu dau înapoi înaintea călăilor. Față în față cu comunistii liola inspectorilor de poliție, a trepădușilor și agenților în căutare a igră nămurărită, o tulburare ascunsă îi cuprinde ca înaintea pieririi iminente.

Pasajele care înfrunzesc rezistența comunistilor în fața siguranței și a întregii nașini opresoare burghezo-mosierescă constituie unul din principalii piloni ai marelui edificiu care este cronica, fresca, romanul. „Rădăcinile sint amare” (Zaharia Stancu) marturie cîndva într-un interviu, nu fără uoară mîlăie, că cercetătorii literari se vor afla în dilemă atunci cînd vor fi tentați să determine cu exactitate genul epic în care se încadrează „Rădăcinile”.

În aceste capitole comunistii opun o rezistență tenace, înfruntînd călăii prin întreaga lor comportare. Scriitorul, își exercită însă investigația pe o arie relativ limitată. Acțiunile comunistilor pentru trezirea la luptă a maselor largi populare sînt oglindite mai puțin în aceste fragmente ale cărții. Paginile în care acțiunea se apropie de zilele noastre, scrise de altfel înaintea celor de care am vorbit pînă acum, dau luptei comunistilor perspectiva victoriei apropiate și semnificația majoră a legăturii nedespărțite cu masele.

Povestitorul își urmărește eroul, pe

Licu Oroș, peste ani cînd îl va întovărăși pe un drum plin de peripeții, undeva în Moldova. Altul este acum raportul de forțe între comunisti și cei ce se împotrivesc mersului lor înainte. Incestarea este singura și decisivă dar, neîndoielnic, victoria se anunță de partea lui Oroș și a tovarășilor săi. Scriitorul surprinde în forcarul atenției sale vrăjmași declarati ai noii orînduirii. În același timp sînt înfrînșii și inamicii ascunși, oportuniștii și sabotorii de teapa preluatului Zenobie Buzulenga și a carieristului Mosorel Bărbuț. Dar ceea ce reprezintă izbînda cea mai marcantă a acestui moment este modul cum se ogîndesc legătura partidului cu masele.

S-a vorbit despre acel admirabil personaj colectiv care sînt Gînji, țărani din Uralvînt, ca despre un simbol vestitor de vreme nouă. În vechile povești populare, viteazul Făt Frumos avea însușirea de a chema în ajutor în clipe de cumpănă, forțele aloputer-nice ale stihliilor; ele îi veneau laolăuda în april și i-l duceau la izbîndă. Ca într-o vechie baladă eroul, comunistul Oroș în ceasuri de încercare, încolțit de vrăjmași cheamă în sprijin sau Gînji! Dacă în acești țărani pe care povestitorul îi lasă cu buna știință anonimi, neliberizați ca identitate trebuie să vedem un simbol — și fără îndoială prezența unei simbolice — atunci acest simbol este poporul (povestitorul scrie undeva „milionele de Gînji ai lumii”) — oamenii pe care partidul i-a trezit la o viață demnă și liberă descătășindu-le voința și energiile.

Folosind iarăși o comparație din domeniul arhitecturii an putea semui momentul desfășurării algerior din 1946 cu al doilea stîlp al bolții edificului, între cele două momente — începutul acțiunii grupului de comunisti de la Satu Mare și venirea lui Oroș la Teliu, în 1946 — scriitorul a și înălțat o arcadă. Zeul de episoade care se încadrează cronologic sau nu pe orbita celor două momente sînt chemate să le deslușească, să le elucideze, să le anticipeze prin contrast, polarizîndu-se în jurul lor.

O seamă de investigații în toate

straturile societății, făcute cu scopul de a înfrînșă la proporții de frescă amplă România burghezo-mosierescă în ajunul celui de-al doilea război mondial, alcătuiască o parte însemnată a materialului li-

terar cuprins în cele cinci volume. Pana virulentă de pamflet al lui Zaharia Stancu aduce în fața cititorului fauna degenerată a politicii-nismului burghez de cîrpea intelectualității burgheze: sute de personaje de la eminența de cafea și obscura acrită de varietate pînă la primul ministru și pînă la regele scelerat Carol al II-lea, se perindă în fața cititorului ca într-o grotă sarabandă pe care timpurile și oame-nii au pecetluit-o definitiv cu stigma lui rușinii. Într-unul din capitolele în care este vorba de campania electorală din 1946, se află aceste cuvinte: „Trebuie să-i urască pe dușmanii oamenilor. Să ajut la ingenuchearea și nimicirea lor”. Zaharia Stancu știe să iubească și să urască cu pa-siune. Paginile în care este demascată ideologia bestială a legionarilor de teapa lui Balbus Mierla, dedesubtului faimosului alacii Tia Cudublu, culesse curții regale și ale camarilei, sînt străbătute de o vechenă mî-nicitoare. În cazuri aparent izolate, în întîmplări de culise relateate caustic și cu nerv Zaharia Stancu descerne jaloanele unei întregi evoluții istorice: drumul burgheziei românești spre fascism.

Este semnificativ în acest sens jocul perfid al directorilor celor două mari cotidiane „Globe” și „Uraganul” în care cititorul recunoaște fără eforturi pe sacalii presei românești din ultimele decenii înainte de eliberare, Stelian Popescu și Pămil Șelăru. „Rădăcinile sint amare” nefîind roman-fluviu din pricina libertății sale de construcție ar putea fi socotită prin vasticitatea materialului înfrînșat o carte-fluviu. Raportul dintre materialul adiacent și linia directoare de care vorbim la început nu este întotdeauna organic, cerul cu necesitate. Converging către o mare albă comună, izvoarele, diferite ca debit și viteză de înaintare aduc uneori cu ele aluviuni stînjitoare pentru curgerea generală a fluvului. Asemenea aluviuni purtate de torentul împetuait al unei bogate experiențe trăite există în „Rădăcinile sint amare”.

Bătea un vînt de august

Pe ziduri, mușcătura de obuze
Cicatrizată-î astăzi fără urmă,
Copaci doar mai stăruie s-azece
Cu trunchiul spart, uitîndu-se în urmă.

Bătea un vînt de august cald și lung
Și tunurile n surdă canoadă
Bcurile lor și-acum m-ajung
Ca depărtatul bufnet de cascadă.

Zdrobind atunci nesățioasă fieră
Orașul scump, prelung, a răsuflat
Luînd mîștră într-o mină, iară
În alta, steagul roșu desfășurat.

FLORIN MIHAI PETRESCU

Creații artistice ale pictorilor și sculptorilor din Tg. Mureș închinată celei de a 15-a aniversări a eliberării

Atelierele artiștilor plastici din Tîrgu Mureș sînt deosebit de animate, cu toată căldura dogoritoare a lui „Cuptor”.

Pictorii plimbă penelul pe ultimele trăsături ale eroilor din compoziții. Sculptorii rețusează cu dulă la marmura fină, pentru a sufla viață pietrei albe.

Pictorul Barabás István, laureat al Premiului de Stat va trimite la Ex. pozitia anuală de stat (ce se va deschide la București la 15 august) trei compoziții. Prima înfrînșează șantierul de reconstrucție a orașului său natal: Tg. Mureș. Al doilea tablou — o compoziție policromă — redă „Pămîntul destelenii” și oame-

rată, — împreună cu copilul — „o-mul ei drag”.

Înfrînșul pictor Georgehe Olariu a închinat celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei, o compoziție picturală care reprezintă sărbătorească în care glorioasele oștiri sovietice sînt primite cu entuziasm de oamenii muncii din orașul Tg. Mureș.

Compoziția în ulei „Se organizează o nouă gospodărie colectivă”, a pictorului laureat al Premiului de Stat, Bortd András ogînditește marile prefaceri deschise de 23 August în viața poporului nostru muncitor.

Sculptorul Izsak Martin redă în compoziția „Ororele fascismului” cu

profundă convingere ideea: lăta de co monstruoasă am scîpat prin zdrobirea hoardă fascistă.

Sculptorul Csorvassy István, laureat al Premiului de Stat, decorat cu Medalia de Aur a Consiliului Mondial al Păcii, a realizat o compoziție sculpturală impresionantă: „În ilegalitate”. Cu trăsăturile încordate, diriză și pînă de voință, o muncitoare prela un teanc de manifeste din mina unui muncitor. Avem în față doi din nenumărații eroi anonimi, activiști partidului din ilegalitate, care cu loată asuprită și teroarea fascistă, găsesc forța pentru a aduce poporului îndemnul la luptă pentru scuturarea lanțurilor exploatare.

„Mii și mii de oameni ai muncii, ne-a spus sculptorul, vad, la aniversarea a 15 ani de la eliberare, în

fața ochilor pe cei care au prețuit zdrobirea cătușelor. Ei sînt ilegalisti. Ei au luminat calea poporului, au mobilizat la luptă, au deschis mintile, au dat amela în mîinile însurgenților. Mulți asemenea eroi anonimi au prețuit eliberarea din iuul fascist, apoi din cătușele exploatare: în totalitatea lor, Partidul Comunist... Lor le închin această compoziție”.

V. KONYA

corespondentul „Romniei libere” în Regiunea Autonomă Maghiară

—O—

uli noi care-i lucrează cu tractorul. Cea de a treia compoziție a lui Barabás István se intitulază: „În așteptarea soțului” și reprezintă o tî-nără mamă care-și așteaptă îmbu-

fața ochilor pe cei care au prețuit zdrobirea cătușelor. Ei sînt ilegalisti. Ei au luminat calea poporului, au mobilizat la luptă, au deschis mintile, au dat amela în mîinile însurgenților. Mulți asemenea eroi anonimi au prețuit eliberarea din iuul fascist, apoi din cătușele exploatare: în totalitatea lor, Partidul Comunist... Lor le închin această compoziție”.

V. KONYA

corespondentul „Romniei libere” în Regiunea Autonomă Maghiară

—O—

Bilanțul fazei interregionale a celui de al V-lea concurs al formațiilor artistice de amatori

În patru mari orașe ale țării — Cluj, Iași, Timișoara și Ploesti — gazele ale fazei interregionale a celui de al V-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, s-au înfrînșat timp de mai multe zile, spre a-și disputa inițiativa, mesageri ai artei populare din toate regiunile țării.

Peste 128 de formații de cor, echipe de dansuri, formații instrumentale, brigăzi artistice de agitație precum și numeroși soliști vocali, instrumentali și dansatori de pe lînga cîminele culturale, casele raionale de cultură și culturi roșii din gospodăriile agricole colective au adus la această frumoasă sărbătoare a artei populare mesajul vieții noi care înfloresc astăzi în satele noastre.

Repertoriul acestor formații este inspirat din munca țărănească muncitoare, care pășește astăzi cu încredere pe drumul agriculturii socialiste, din viața nouă a patriei, valorificînd în același timp marea bogăție a folclorului nostru.

DIN 7 ÎN 7 ZILE

Ramak. Acesta e numele unei mașini electronice de calcul care dă răspunsuri la problemele privind Statele Unite. Ea a fost adusă de pe o corabie din Moscova. Sarcina ei constă în a răspunde imediat la orice întrebare, cel puțin așa se afirmă, privind Statele Unite. Fiind mașină, și încă electronică, ar fi de presupus că ea nu poate să se eschiveze prin răspunsuri „diplomatice” la întrebări mai „delicate”, așa cum de regulă procedează diplomații occidentali, mai cu seamă cei americani.

Cineva a avut curiozitatea „să întrebe” mașina „Ramak” despre procentul populației din S.U.A. care nu crește. După ce a apăsă pe butoanele respective, pe un ecran de televiziune precum și pe banda unui aparat de imprimat a apărut răspunsul următor:

„La S.U.A. nu creștează aproximativ 100 milioane de oameni. În acest număr intră mai ales copii, femei, casnice, elevi și persoane care au părăsit lucrul din proprie inițiativă.”

Întrebi, creștin, să vă mai spunem că cel de față au primit răspunsul cu un hohot hohot de ris. Rezultă prin urmare că cel aproximativ 4 milioane de someri, cifră recunoscută de oficialitate din S.U.A., sînt „persoane care au părăsit” lucrul din proprie inițiativă. Din toate acestea se impune o singură concluzie: mașina „Ramak” nu numai că știe să dea răspunsuri „diplomatice” dar pe deasupra, a fost desrăsată să facă și glume.

Altă desrăsată. Am înțeles că, tare curios, cubanul cum ar face față electronica mașină americană unei întrebări, să spunem privitoare la felul cum privește Washington dreptul popoarelor la autodeterminare.

Bănuim, dar rugăm să nu fim acuzați că facem proces de intenție, că mașina se va referi la numele lui Lincoln. Căruia să se refere mai mult la actualitate, bănuim, iarși bănuim, că pe ecranul televizorului vor apărea cuvintele: „Taiwan, Coreea de sud, Vietnamul de sud, Filipine, Liban, Guatemala, Cuba”.

Cuba. Cite lucruri interesante nu ne-ar putea lăsa mașina electronică dacă ar putea să spună măcar un singur cuvînt în plus peste ceea ce a fost învățată. Dar așa, cunoscîndu-se că despre Cuba s-ar putea limita doar la faptul că secretarul de stat al S.U.A., Herter, dorește, zor nevoie, să participe în ziua de 12 august la o conferință a miniștrilor de Externe ai statelor americane care urmează să aibă loc în Santiago, în Chile.

Cineva ce le-a spus lui Santiago cu Cuba? La această întrebare „Ramak” nu ar mai putea să bîghească vreun răspuns, nici măcar un răspuns în genul celui privitor la soajul din S.U.A.

In fond, ce caută Herter la Santiago? La ultima sa conferință de presă, președintele Eisenhower a comunicat ziaristilor că el (președintele) l-a spus lui Herter încă cu multă vreme în urmă că ar fi bine să participe la această conferință, convocată pentru discutarea „tulburărilor” din regiunea Caribului. Într-ucît consideră că această conferință este „foarte importantă”, „tulburările” la care se referea președintele nu constituie însă altceva decît o problemă internă a Cubei? După cum se știe, revoluția din Cuba a adus la putere aliații forțelor populare din țară. Avîndu-se în vedere sarcinile istorice ale acestei revoluții, precum și forțele ei motrice, revoluția din Cuba poate fi definită ca o revoluție populară, progresistă, eliberatoare națională, agrară, patriotică și democratică. Mișcarea maselor populare din Cuba a dat o puternică lovitură dominației monopolurilor nord-americane asupra acestei țări. Obiectivele principale ale mișcării revoluționare au fost: independența, eliberarea țării, desființarea feudalismului la sate, împărțirea pămînturilor la țărani, dezvoltarea economiei, lichidarea dependenței semicoloniale a țării față de monopolurile americane. Una din primele măsuri care a fost luată de noul guvern a fost aceea a trecerii la înfăptuirea reformei agrare. Formulată cu mult eni în urmă, lozincă reformei agrare devenise o revendicare importantă a întregului popor cubanez. Traducerea ei în viață a determinat transformarea unor importante mase de țărani în partizani activi ai revoluției.

Desființarea revoluției din Cuba, promovarea unei politici de independență națională, înfăptuirea reformei agrare, precum și rezolvarea altor probleme care stăteau în fața țării, au avut un puternic ecou internațional. Popoarele din celelalte state latino-americane au văzut că este perfect posibil ca prin lupta lor revoluționară să poată obține scuturarea jugului inorabil al monopolurilor nord-americane. Țăranii din toate țările încercînd să înțeleagă și să imiteze ceea ce s-a vădit cum într-o țară apropiată de ei visul lor de vâscuie împărțirea pămîntului, a început să prindă viață.

Dar pentru monopolurile din S.U.A. această însemnă perspectivă pierderii profiturilor lor și în alte țări în afara periferiilor din Cuba. Iată de ce ceea ce se întâmplă în Cuba este deosebit de interesant.

Creșterea costului vieții în Argentina, Spania și Uruguay

BUENOS AIRES 1 (Agerpres). — Intr-o informație publicată de ziarul „LA PRENSA” pe baza cifrelor indicate de Buletinul lunar de statistică al Ministerului Economiei se arată că în luna mai costul vieții a crescut cu 10,4 la sută și respectiv cu 6,3 la sută. În comparație cu luna 1958, indicele vâdește o sporire cu 127,1 la sută. Raportat la 1943 cînd se consideră indicele = 100, creșterea costului vieții în luna iunie 1959 era de 282,8.

PARIS 1 (Agerpres). — Presa franceză anunță o nouă majorare a prețurilor în Spania. După ce au sosit cu 20-40 la sută prețurile la tutun, țigări de fol și țigarete, au fost majorate prețurile la benzină, ceea ce a de-

nu e pe placul Statelor Unite. Presa americană deslășoară o intensă campanie de cîrmire împotriva poporului cuban. Cercurile conducătoare deslășoară de asemenea, față sau în culise, o intensă activitate de pregătire a unei intervenții armate împotriva Cubei prin intermediul unor forțe armate străine care să nu lupte însă sub însemnă steg american.

Pentru a interveni în afacerile interne ale Cubei, cercurile conducătoare americane au recurs la toate învechitele lor metode, proprii politici imperialiste de subjugare a altor popoare, de amestec în treburile interne ale altor state.

Congresul american a găsit de cuviință, de exemplu, să audieze prin intermediul uneia dintre comisiile sale, pe un trădător al poporului cubanez, o oarecare Diaz, care a fugit recent în S.U.A., și căruia i s-a oferit în mod oficial posibilitatea de a debita tot soiul de invective la adresa poporului și guvernului cuban. Opinia publică internațională nu poate să nu se întrebze în baza căruia drept își permite Congresul american să discute problemele altor țări. Nu reprezintă oare o nouă dovadă a permanentei politici a S.U.A. de amestec în afacerile interne ale altor țări? Dar groznică acțiune a Congresului S.U.A. nu este însă altă de periculoasă prin ea însăși cît mai ales prin acțiunile ulterioare pe care le pregătește și prevestește.

In afara frontierelor Statelor Unite se pregătesc legiuni de trădători și mercenari care să fie avizurile împotriva poporului cubanez. Dictatorul Trujillo, care se menține la putere în Republica Dominicană cu ajutorul terorii și al dolarilor americani, a încredințat în grabă o armată formată din 25.000 de mercenari. Armata, înființată de monopolurile americane, așteaptă numai un ordin pentru a invada Cuba. Și toată lumea știe în America latină că ordinul nu poate veni decît de la Washington.

In momentul de față, monopolurile americane caută numai un pretext pentru a lansa ordinul de dezaș, ture a agresivității. Cercurile conducătoare americane vorbesc tot mai des în ultimul timp, tocmai în scopul de a pregăti terenul, de fapt că evenimentele din Cuba ar amenința, chipurile, securitatea Statelor Unite!

Cel de la Washington vorbește însă despre așa zisa lor securitate în legătură cu Cuba și cu amenințările care amenință securitatea Statelor Unite (și, dar se gîndesc la profitul. Se știe doar prea bine că și în cazul Guatemelei tot despre securitatea Statelor Unite se pălăvrăgește pe cînd, în realitate, profiturile lui „United Fruit Co.”.

De aceea, campania dusă împotriva

Guatemelei se repetă acum în cazul Cubei.

Iată așa dar ce ar fi trebuit să relateze electronica mașină americană „Ramak”, dacă ar fi fost solicitată să spună tot ceea ce știe despre Cuba. Dar „Ramak” ar fi rămas surd la o asemenea întrebare. Adică la fel ca și experimentații bărbați de stat americani atunci cînd li s-a cere să facă o paralelă între mereu citatele părerii ale lui Lincoln despre drepturile omului și ale popoarelor și actele agresive întreprinse de S.U.A. împotriva țărilor din America latină ca și împotriva altor țări.

Solicitată de curioși, spuneau mai înainte, că mașina „Ramak” ne-ar fi relatat, poate, că Herter va părăsi conferința de la Geneva a miniștrilor de Externe, pentru a pleca la Chile, a statelor americane. Dar niciuna din aceste părerii ale lui Lincoln despre drepturile omului și ale popoarelor și actele agresive întreprinse de S.U.A. împotriva țărilor din America latină ca și împotriva altor țări.

Toată lumea a apărut oarecum surprinsă atunci cînd Herter și-a anunțat intenția de a pleca în Chile. Nedumerită la început, opinia publică a înțeles însă că prin această manevră puterile occidentale, dar S.U.A. mai cu seamă, intenționează să pună capăt conferinței. Aceasta înseamnă însă că se caută să se lase nerăzolvate problemele discutate pînă acum.

La Geneva, în aceste zile, pare să se repete situația care s-a creat în luna cînd puterile occidentale se pregăteau să ceară o întrerupere a lucrărilor. Întrerupere nejustificată însă de nimic. Acum, Herter a anunțat, pur și simplu, că la 6 august trebuie să se întoarcă în S.U.A.

Rezultă oare din evoluția de pînă acum a convorbirilor de la Geneva că e imposibil de realizat un acord asupra problemelor discutate? Nicidecum. Întreaga deslășurare a tratativelor a demonstrat cu suficientă forță de convingere că un acord e pe deplin posibil. Pentru aceasta e însă necesar ca să fie înlăturate barierele existente și nicidecum să fie aduse altele în grabă cu avionul care l-a transportat pe Brandt din Berlinul occidental la Geneva. Președintele părții la tratative nu va avea cîtuși de puțin de suferit dacă obstacolele vor fi înlăturate.

Popoarele din întreaga lume așteaptă un răspuns concret din partea puterilor occidentale în legătură cu domnia lor, adică exprimată dar și înfăptuită acțiuni practice, de a contribui la îmbunătățirea situației internaționale.

În această chestiune, mașina „Ramak” nu l-am mai pune nici o întrebare. Diplomații occidentali sînt aici de departe un răspuns.

EUGEN PHOEBUS

ÎNȚÎLNIRI LA VIENNA

Prin telefon de la trimisul nostru special

La Festival, tinerii delegați se triflesc peste tot: pe stradă și în sălile de spectacol, la cantonamente și în diferite centre culturale ale Vienei.

Dintre toate aceste întâlniri cele mai importante mi s-au părut a fi întâlnirile pe profesii. La aceste întâlniri au loc discuții pe o temă anumită, care permit să se facă și un interesant schimb de experiență. La aceste discuții se află foarte noi și se adresează relațiile dintre tinerii din diferite țări ale lumii. Cine participă la aceste întâlniri și de seamă că discuțiile care se poartă sînt contrabuzii însemnate la cunoașterea realităților zilelor noastre.

Românii au participat pînă acum la multe întâlniri: la întâlnirea tinerilor petroliști, la întâlnirea tinerilor jeroari, la cea a tinerilor textiliști, la întâlnirea tinerilor inovatori și peșterii delegații tineretului nostru au vorbit despre condițiile de muncă și de viață create de regimul democrat-popular. Faptul că în țara noastră muncătorii au asistență medicală gratuită, că muncătorii plătește pe care și le poartă pe umerii lor optime la munte sau la mare, că se înfăptuiește o deosebită grijă pentru protecția muncii, a făcut o deosebită deosebită tinerilor din țările capitaliste și coloniale. De aceea, după fiecare expunere, delegații noștri erau asaltați de iubitori.

La una din aceste întâlniri profesionale Brian Dunnell din Australia, care creșterea în transporturi, un tînar cu multe rezerve în aprecieri, se întreba mereu cum de este posibil ca în țara

noastră să existe o asemenea grijă pentru omul care muncește. Și-a notat în carnetul său toate cele referitoare la numărul medicilor și policlinicilor, la numărul celor trimiși în casele de odihnă, la cei care învață și multe altele și tot întreba cum de a fost posibil să se obțină toate acestea în România, despre care el știa că este o țară lipsită complet de industrie și agrară. El a spus: „Aici am aflat foarte multe lucruri despre țara noastră și de aceea pot urmări în continuare succesele noastre”.

Pace și prietenie, această lozincă a Festivalului Tineretului, este expresia celor mai nobile năzuințe ale oamenilor cinstiți din întreaga lume. Răsunînd din nău de piepturi, în zeci de limbi, aici la Viena această chemare este o căldură pentru lupta multor tineri, îndărînd de concepțiile lor politice sau religioase.

În ziua a doua a Festivalului, am ascultat cu un tînar care a străbătut o cale lungă, să vină la Viena. S-a recomandat Williams Trinkens din Statele Unite ale Americii. Mi-a spus că a venit pe contul său, în afara delegației. Williams Trinkens, „observatorul” venit din Statele Unite la Festival, finea morțic că pace și prietenie este doar o „lozincă comunistă”. A fost de-a dreptul uluit cînd a citit în ziare că aceste

aerene militare americane, care a hotărât să dobindească cetățenia sovietică și să rămînă să locuiească în U.R.S.S. Împărțindu-se într-utotul observațiilor critice ale lui Ricciardelli despre S.U.A., „În condițiile sistemului sovietic, scrie în continuare R. Ricciardelli, omul poate să lucreze liniștit, fără teamă că în urma contradicțiilor sistemului capitalist va fi aruncat în stradă din locuința sa și va deveni un cerșetor”.

Albert P. din orașul Fallriver (Massachusetts), veteran de război care a luptat împotriva fascismului, scrie: „Forma capitalistă de conducere existentă în țara noastră îi oprimă pe omul simplu, îi distruge viața”.

Barbara T. o tînră americană din statul Massachusetts scrie: „Am o încredere fermă în învătura și ideologia socialistă elaborată de Marx și Lenin și aplicate în practică de actualii conducători sovietici. Aș dori să trăiesc într-o societate colectivă, iar nu în societatea capitalistă”. Barbara T. subliniază că lucrînd în cadrul asigurărilor sociale, în fiecare zi vine în contact „cu suferințele generate de actualul sistem social și economic din S.U.A.”.

Barbara T. visează pentru copiii ei „să capete o dezvoltare multilaterală, trăind în societatea socialistă care există în prezent în Rusia”. Și aceasta pentru că „progresul societății se realizează cel mai bine prin eforturile colective ale membrilor ei care își aduc fiecare în parte contribuția la cauza comună”.

MONTEVIDEO 1 (Agerpres). — Ziarul „EL POPULAR” relatează că, în ultimul timp, în Uruguay a crescut considerabil costul vieții. În decursul unui an — din iulie 1958 pînă în iulie 1959 — prețurile la produse alimentare au crescut cu 57 la sută, la îmbrăcăminte — cu 18 la sută, arănda pentru locuințe — cu 57 la sută. În total, costul vieții în decurs de un an a crescut cu 44 la sută.

Guatemelei se repetă acum în cazul Cubei.

Iată așa dar ce ar fi trebuit să relateze electronica mașină americană „Ramak”, dacă ar fi fost solicitată să spună tot ceea ce știe despre Cuba.

Dar „Ramak” ar fi rămas surd la o asemenea întrebare.

Adică la fel ca și experimentații bărbați de stat americani atunci cînd li s-a cere să facă o paralelă între mereu citatele părerii ale lui Lincoln despre drepturile omului și ale popoarelor și actele agresive întreprinse de S.U.A. împotriva țărilor din America latină ca și împotriva altor țări.

Toată lumea a apărut oarecum surprinsă atunci cînd Herter și-a anunțat intenția de a pleca în Chile.

Nedumerită la început, opinia publică a înțeles însă că prin această manevră puterile occidentale, dar S.U.A. mai cu seamă, intenționează să pună capăt conferinței.

Acosta înseamnă însă că se caută să se lase nerăzolvate problemele discutate pînă acum.

La Geneva, în aceste zile, pare să se repete situația care s-a creat în luna cînd puterile occidentale se pregăteau să ceară o întrerupere a lucrărilor.

Întrerupere nejustificată însă de nimic.

Acum, Herter a anunțat, pur și simplu, că la 6 august trebuie să se întoarcă în S.U.A.

Rezultă oare din evoluția de pînă acum a convorbirilor de la Geneva că e imposibil de realizat un acord asupra problemelor discutate?

Nicidecum.

Întreaga deslășurare a tratativelor a demonstrat cu suficientă forță de convingere că un acord e pe deplin posibil.

Pentru aceasta e însă necesar ca să fie înlăturate barierele existente și nicidecum să fie aduse altele în grabă cu avionul care l-a transportat pe Brandt din Berlinul occidental la Geneva.

Președintele părții la tratative nu va avea cîtuși de puțin de suferit dacă obstacolele vor fi înlăturate.

Popoarele din întreaga lume așteaptă un răspuns concret din partea puterilor occidentale în legătură cu domnia lor, adică exprimată dar și înfăptuită acțiuni practice, de a contribui la îmbunătățirea situației internaționale.

În această chestiune, mașina „Ramak” nu l-am mai pune nici o întrebare.

Diplomații occidentali sînt aici de departe un răspuns.

EUGEN PHOEBUS

ÎNȚÎLNIRI LA VIENNA

Prin telefon de la trimisul nostru special

La Festival, tinerii delegați se triflesc peste tot: pe stradă și în sălile de spectacol, la cantonamente și în diferite centre culturale ale Vienei.

Dintre toate aceste întâlniri cele mai importante mi s-au părut a fi întâlnirile pe profesii. La aceste întâlniri au loc discuții pe o temă anumită, care permit să se facă și un interesant schimb de experiență. La aceste discuții se află foarte noi și se adresează relațiile dintre tinerii din diferite țări ale lumii. Cine participă la aceste întâlniri și de seamă că discuțiile care se poartă sînt contrabuzii însemnate la cunoașterea realităților zilelor noastre.

Românii au participat pînă acum la multe întâlniri: la întâlnirea tinerilor petroliști, la întâlnirea tinerilor jeroari, la cea a tinerilor textiliști, la întâlnirea tinerilor inovatori și peșterii delegații tineretului nostru au vorbit despre condițiile de muncă și de viață create de regimul democrat-popular. Faptul că în țara noastră muncătorii au asistență medicală gratuită, că muncătorii plătește pe care și le poartă pe umerii lor optime la munte sau la mare, că se înfăptuiește o deosebită grijă pentru protecția muncii, a făcut o deosebită deosebită tinerilor din țările capitaliste și coloniale. De aceea, după fiecare expunere, delegații noștri erau asaltați de iubitori.

La una din aceste întâlniri profesionale Brian Dunnell din Australia, care creșterea în transporturi, un tînar cu multe rezerve în aprecieri, se întreba mereu cum de este posibil ca în țara

noastră să existe o asemenea grijă pentru omul care muncește. Și-a notat în carnetul său toate cele referitoare la numărul medicilor și policlinicilor, la numărul celor trimiși în casele de odihnă, la cei care învață și multe altele și tot întreba cum de a fost posibil să se obțină toate acestea în România, despre care el știa că este o țară lipsită complet de industrie și agrară. El a spus: „Aici am aflat foarte multe lucruri despre țara noastră și de aceea pot urmări în continuare succesele noastre”.

Pace și prietenie, această lozincă a Festivalului Tineretului, este expresia celor mai nobile năzuințe ale oamenilor cinstiți din întreaga lume. Răsunînd din nău de piepturi, în zeci de limbi, aici la Viena această chemare este o căldură pentru lupta multor tineri, îndărînd de concepțiile lor politice sau religioase.

În ziua a doua a Festivalului, am ascultat cu un tînar care a străbătut o cale lungă, să vină la Viena. S-a recomandat Williams Trinkens din Statele Unite ale Americii. Mi-a spus că a venit pe contul său, în afara delegației. Williams Trinkens, „observatorul” venit din Statele Unite la Festival, finea morțic că pace și prietenie este doar o „lozincă comunistă”. A fost de-a dreptul uluit cînd a citit în ziare că aceste

aerene militare americane, care a hotărât să dobindească cetățenia sovietică și să rămînă să locuiească în U.R.S.S. Împărțindu-se într-utotul observațiilor critice ale lui Ricciardelli despre S.U.A., „În condițiile sistemului sovietic, scrie în continuare R. Ricciardelli, omul poate să lucreze liniștit, fără teamă că în urma contradicțiilor sistemului capitalist va fi aruncat în stradă din locuința sa și va deveni un cerșetor”.

Albert P. din orașul Fallriver (Massachusetts), veteran de război care a luptat împotriva fascismului, scrie: „Forma capitalistă de conducere existentă în țara noastră îi oprimă pe omul simplu, îi distruge viața”.

Barbara T. o tînră americană din statul Massachusetts scrie: „Am o încredere fermă în învătura și ideologia socialistă elaborată de Marx și Lenin și aplicate în practică de actualii conducători sovietici. Aș dori să trăiesc într-o societate colectivă, iar nu în societatea capitalistă”. Barbara T. subliniază că lucrînd în cadrul asigurărilor sociale, în fiecare zi vine în contact „cu suferințele generate de actualul sistem social și economic din S.U.A.”.

Barbara T. visează pentru copiii ei „să capete o dezvoltare multilaterală, trăind în societatea socialistă care există în prezent în Rusia”. Și aceasta pentru că „progresul societății se realizează cel mai bine prin eforturile colective ale membrilor ei care își aduc fiecare în parte contribuția la cauza comună”.

MONTEVIDEO 1 (Agerpres). — Ziarul „EL POPULAR” relatează că, în ultimul timp, în Uruguay a crescut considerabil costul vieții. În decursul unui an — din iulie 1958 pînă în iulie 1959 — prețurile la produse alimentare au crescut cu 57 la sută, la îmbrăcăminte — cu 18 la sută, arănda pentru locuințe — cu 57 la sută. În total, costul vieții în decurs de un an a crescut cu 44 la sută.

Guatemelei se repetă acum în cazul Cubei.

Iată așa dar ce ar fi trebuit să relateze electronica mașină americană „Ramak”, dacă ar fi fost solicitată să spună tot ceea ce știe despre Cuba.

Dar „Ramak” ar fi rămas surd la o asemenea întrebare.

Adică la fel ca și experimentații bărbați de stat americani atunci cînd li s-a cere să facă o paralelă între mereu citatele părerii ale lui Lincoln despre drepturile omului și ale popoarelor și actele agresive întreprinse de S.U.A. împotriva țărilor din America latină ca și împotriva altor țări.

Toată lumea a apărut oarecum surprinsă atunci cînd Herter și-a anunțat intenția de a pleca în Chile.

Nedumerită la început, opinia publică a înțeles însă că prin această manevră puterile occidentale, dar S.U.A. mai cu seamă, intenționează să pună capăt conferinței.

Acosta înseamnă însă că se caută să se lase nerăzolvate problemele discutate pînă acum.

La Geneva, în aceste zile, pare să se repete situația care s-a creat în luna cînd puterile occidentale se pregăteau să ceară o întrerupere a lucrărilor.

Întrerupere nejustificată însă de nimic.

Acum, Herter a anunțat, pur și simplu, că la 6 august trebuie să se întoarcă în S.U.A.

Rezultă oare din evoluția de pînă acum a convorbirilor de la Geneva că e imposibil de realizat un acord asupra problemelor discutate?

Nicidecum.

Întreaga deslășurare a tratativelor a demonstrat cu suficientă forță de convingere că un acord e pe deplin posibil.

Pentru aceasta e însă necesar ca să fie înlăturate barierele existente și nicidecum să fie aduse altele în grabă cu avionul care l-a transportat pe Brandt din Berlinul occidental la Geneva.

Președintele părții la tratative nu va avea cîtuși de puțin de suferit dacă obstacolele vor fi înlăturate.

Popoarele din întreaga lume așteaptă un răspuns concret din partea puterilor occidentale în legătură cu domnia lor, adică exprimată dar și înfăptuită acțiuni practice, de a contribui la îmbunătățirea situației internaționale.

În această chestiune, mașina „Ramak” nu l-am mai pune nici o întrebare.

Diplomații occidentali sînt aici de departe un răspuns.

EUGEN PHOEBUS

ÎNȚÎLNIRI LA VIENNA

Prin telefon de la trimisul nostru special

La Festival, tinerii delegați se triflesc peste tot: pe stradă și în sălile de spectacol, la cantonamente și în diferite centre culturale ale Vienei.

Dintre toate aceste întâlniri cele mai importante mi s-au părut a fi întâlnirile pe profesii. La aceste întâlniri au loc discuții pe o temă anumită, care permit să se facă și un interesant schimb de experiență. La aceste discuții se află foarte noi și se adresează relațiile dintre tinerii din diferite țări ale lumii. Cine participă la aceste întâlniri și de seamă că discuțiile care se poartă sînt contrabuzii însemnate la cunoașterea realităților zilelor noastre.

Românii au participat pînă acum la multe întâlniri: la întâlnirea tinerilor petroliști, la întâlnirea tinerilor jeroari, la cea a tinerilor textiliști, la întâlnirea tinerilor inovatori și peșterii delegații tineretului nostru au vorbit despre condițiile de muncă și de viață create de regimul democrat-popular. Faptul că în țara noastră muncătorii au asistență medicală gratuită, că muncătorii plătește pe care și le poartă pe umerii lor optime la munte sau la mare, că se înfăptuiește o deosebită grijă pentru protecția muncii, a făcut o deosebită deosebită tinerilor din țările capitaliste și coloniale. De aceea, după fiecare expunere, delegații noștri erau asaltați de iubitori.

La una din aceste întâlniri profesionale Brian Dunnell din Australia, care creșterea în transporturi, un tînar cu multe rezerve în aprecieri, se întreba mereu cum de este posibil ca în țara

noastră să existe o asemenea grijă pentru omul care muncește. Și-a notat în carnetul său toate cele referitoare la numărul medicilor și policlinicilor, la numărul celor trimiși în casele de odihnă, la cei care învață și multe altele și tot întreba cum de a fost posibil să se obțină toate acestea în România, despre care el știa că este o țară lipsită complet de industrie și agrară. El a spus: „Aici am aflat foarte multe lucruri despre țara noastră și de aceea pot urmări în continuare succesele noastre”.

Pace și prietenie, această lozincă a Festivalului Tineretului, este expresia celor mai nobile năzuințe ale oamenilor cinstiți din întreaga lume. Răsunînd din nău de piepturi, în zeci de limbi, aici la Viena această chemare este o căldură pentru lupta multor tineri, îndărînd de concepțiile lor politice sau religioase.

În ziua a doua a Festivalului, am ascultat cu un tînar care a străbătut o cale lungă, să vină la Viena. S-a recomandat Williams Trinkens din Statele Unite ale Americii. Mi-a spus că a venit pe contul său, în afara delegației. Williams Trinkens, „observatorul” venit din Statele Unite la Festival, finea morțic că pace și prietenie este doar o „lozincă comunistă”. A fost de-a dreptul uluit cînd a citit în ziare că aceste

aerene militare americane, care a hotărât să dobindească cetățenia sovietică și să rămînă să locuiească în U.R.S.S. Împărțindu-se într-utotul observațiilor critice ale lui Ricciardelli despre S.U.A., „În condițiile sistemului sovietic, scrie în continuare R. Ricciardelli, omul poate să lucreze liniștit, fără teamă că în urma contradicțiilor sistemului capitalist va fi aruncat în stradă din locuința sa și va deveni un cerșetor”.

Albert P. din orașul Fallriver (Massachusetts), veteran de război care a luptat împotriva fascismului, scrie: „Forma capitalistă de conducere existentă în țara noastră îi oprimă pe omul simplu, îi distruge viața”.

Barbara T. o tînră americană din statul Massachusetts scrie: „Am o încredere fermă în învătura și ideologia